

Stichting Adelbertusakker

NIUWSBRIEF DECEMBER 2016

Beste vrienden van de akker,

Jaren geleden lag de Adelbertusakker er een beetje verlaten bij. Een magische plek achter het hek. Menigeen dacht toen dat de akker niet toegankelijk was. Op de akker liepen kippen, het kruid woekerde en tussen de tegels groeiden struiken. Bovendien waren de oude iepen die langs de plattegrond van de kapel stonden, aangetast door de iepziekte. Tot 1980 zorgde pater Jan Hof en daarna broeder Kees Verburg voor de Adelbertusakker, en werd er gemaaid en geschoffeld voor de vieringen. Omstreeks 1992 bedachten enkele Egmonders dat de akker meer aandacht verdient en dit leidde tot de oprichting van onze Stichting. Gezamenlijk werd het doel bepaald: de Adelbertusakker opknappen en hem in de staat terugbrengen van zijn 'gloriedagen' aan het begin van de twintigste eeuw.

Processie in de jaren dertig vanuit de Rinnegommerkerk naar de Adelbertusakker (archief Fred Houtenbos).

Adelbertusviering op 26 juni 2016 met abt Gerard Mathijssen als voorganger (foto Fred Houtenbos).

Dit jaar viert de Stichting Adelbertusakker haar tienjarig bestaan. In veel opzichten hebben we nu afgerond wat op ons lijstje stond: de put is hersteld, de oude poorten zijn vervangen, de sacristie is

opgeknapt, net zoals vroeger staat er ook weer een houten klokkentoren, en dit jaar zijn de tegels rondom de Adelbertusput vervangen. Dit betekent ook dat de akker beter toegankelijk is voor mensen die slecht ter been zijn of in een rolstoel zitten.

Links de oude en rechts de nieuwe situatie rondom de Adelbertusput (foto's Fred Houtenbos).

De inrichting van de akker symboliseert ook de overgang van natuurlandschap (de duinen) tot cultuurlandschap (landbouw en bewoning). Vanaf het begin stond de keuze voor inheemse planten en bomen voorop. Op de plek waar ooit de iepen stonden hebben we enkele jaren geleden lindebomen geplant. Deze zullen ooit het groene dak van de kapel vormen. De bomen zijn door mensen geadopteerd en elke lindeboom heeft dan ook een eigen verhaal. Zo heeft basisschool De Windhoek uit Egmond-Binnen een lindeboom aan de noordkant geadopteerd. Deze is ook geplant door de leerlingen zelf. Een bijzondere plek op de akker nemen de Stinzenplanten in, planten die sinds historische tijden op buitenplaatsen, boerenerven en stadswallen worden geplant. Stins komt trouwens van het Friese woord voor 'steen' (stins). In de middeleeuwen was het de rijkere bevolking en de adellijken die zich stenen huizen konden veroorloven en daarbij behorende tuinen met opvallende planten. De Stinzenplanten zijn namelijk van oorsprong niet inheems maar in de loop van de tijd wel ingeburgerd geraakt. Tot de Stinzenplanten behoren veel voorjaarsbloeiers, waaronder sneeuwkllokjes, blauwe, gele en voorjaarsanemoon, daslook, gewone vogelmelk, blauwe druifjes, bonte krokus en boerenkrokus. Veel inheemse planten die de akker in de zomer kleuren, zijn van oorsprong akkeronkruiden. Klaproos, bolderik, korenbloem, gele ganzenbloem

Stichting Adelbertusakker

en roggelelie zijn met de invoering van de akkerbouw en de introductie van graan mee gekomen, soms wel duizenden jaren geleden. Het zijn belangrijke planten voor insecten. Het zaaien van deze eenjarige bloemen zorgt er dan ook voor dat we elk jaar van bijen, hommels en vlinders op de Adelbertusakker kunnen genieten.

Sneeuwklokjes in februari (foto Silke Lange).

Op de Adelbertusakker wordt getrouwd of afscheid genomen, gelachen, gezongen en gehuild. Verdrietig en tegelijk mooi was het afscheid in juli van mevrouw Ria Wittebrood-Schuit. Zij heeft jarenlang dicht bij de Adelbertusakker geleefd en voelde zich sterk met de plek verbonden. Haar familie vroeg dan ook aan de Stichting en de abdijs of de uitvaart op de akker mocht plaatsvinden. Op de dag van de uitvaart scheen de zon en speelde kleindochter Maaïke de Last Post vanaf het dakterras van het huis waar Ria is opgegroeid.

Afscheidsceremonie van Ria Wittebrood-Schuit (foto Fred Houtenbos).

Geregeld komen we op de akker opmerkelijke dingen tegen, zoals een liefdesboodschap op een staak die in de zomer opeens op het muurtje achter de put stond.

Liefdesboodschap (foto Silke Lange).

Er wordt ook weer kerst op de akker gevierd. Het begin van de Dageraadsmis op 25 december is om 7 uur 's ochtends. Denk erom, het is 's ochtends koud en donker op de akker: warme kleding en een kleine zaklamp zijn geen overbodige luxe.

Ook de komende tijd maken we ons sterk voor het herstel en het onderhoud van de Adelbertusakker. Omdat de grote herstelwerkzaamheden bijna zijn afgerond, hebben we tijd om meer aandacht te besteden aan het delen van informatie over de archeologie en geschiedenis van de akker. Houdt u daarom ook onze website goed in de gaten.

Voor nu danken we alle vrienden hartelijk voor de ondersteuning in de afgelopen jaren.

Het bestuur van de Stichting Adelbertusakker wenst u een fijne kerst en een gelukkig Nieuwjaar!

Nog geen vriend maar u wilt dit wel worden? Maak dan € 10 of meer over op rekening NL32INGB0000145720 van de Stichting Adelbertusakker onder vermelding van "vriend van de akker".